

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Communions Vtilitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

debet iterum se communicare pro annuo praecepto, aliter si sanus incidit in periculum mortis, & manet se communicare non potest accipere viaticum. A laborante chiragra non debet ministrari. Potest deferri equo, & currando. In carentia Sacerdotum potest Laicus se ipsum, & alii viaticum propriis manibus sumere.

Etiā in coelestis. Non possunt transportari particulae ante communionem absque necessitate.

Potest dari pari hostia Laico. Radenda est & lavanda res in qua ceciderit hostia. Alia observanda in hac materia. Lege infra.

hebdomada sancta, puta in feria secunda sumpsit viaticum, & postea supervixerit per aliquot dies, iterum communicare ad satisfaciendum praecepto annuae communionis Sanchez, & alii, part. 10. tract. 11. resol. 39. imò qui manet sanus celebravit, vel communicavit, & incidit in periculum mortis, potest eadem die sumere Eucharistiam pro viatico, & si periculum est in mora potest Sacerdos illud deferre absque superpelliceo & stola, & lumine; Tambur. & alii, & non potest deferri à Sacerdote laborante ex chiragra non valente uti duobus digitis ad tangendum Sacramentum delinatis. Mart. de S. Joseph. ibid. resol. 40. & tr. 16. resol. 80. & potest deferri etiam currando sublato periculo non cadendi; an vero eadem ratio militat de equitando ibid. §. Sed si aliqui, & in extrema necessitate Sacerdotum potest Laicus in articulo mortis aliis, & sibi viaticum ministrare propriis manibus ibidem. Sic etiā infirmus non potest deglutire illud, potest iudicio medicorum aptari in coelestari cum parum juris, vel aquae, aut vini, & decentius. Pater Augustinus. ibidem §. Nota hic.

22. Particulae consecratae non debent transportari ab Altari usque ad communionem Sacerdotis, dummodo non urgeat necessitas infirmum communicandi, Card. de Lugo part. 10. tract. 15. resol. 41. & potest Sacerdos etiam absque causa dare partem hostiae pro communione Laici, & non peccat maxime quando non adest alia missa, ibid. tr. 11. resol. 70.

23. Si ceciderit hostia super terram, & c. radenda, vel lavanda est res tacta, etiam barba, & lorio ponatur in Sacrario juxta rub. mis. Franc. Nigro, & alii, ibid. tr. 13. res. 49. & tr. 2. resol. 10.

24. Aliqua curiosa circa eandem materiam observanda, id est dicendus est totus psalmus Lavabo, cum gloria patri in cornu epistolae, secundo Generalis, & Provincialis dum cantatur Missa possunt sedere ad partem Evangelii sicut Episcopi, terrid Sacerdos deferendo Pixidem in qua reservatur Eucharistia sine cotta ad aliud Altare, non peccat

mortaliter; quarto in Communicando Sacerdos potest uti Pixide & melius, & Patena advertendo ne fragmenta digitis applicentur scilicet non sunt abstergendi digiti dentibus communicantium, nec multas tenere in ore digitos vel supra Patenam, ne halitu illorum in terram projiciantur. Nigrus, part. 10. tract. 13. resol. 14. item dicendum est de orationibus post Litanias, quae flexis genibus dicendae sunt usque ad orationes & dicto Dominus vobiscum orationes decantur stando ante Altare. Dian. ibidem §. Sed si aliquis.

Orationes dicenda sunt stando ante altare.

COMMUNIONIS Vtilitas

25. Plures sunt Communionis utilitates. Sed praecipua est gratia sanctificans, seu illius augmentum, ut patet ex D. Thom. 3. par. quest. 79. artic. 1. ad 1. Et confertur, quando Eucharistia perfecte sumitur, id est, deglutitur, & transit per guttur. Ita Henriquez lib. 8. cap. 43. Quamvis Becan. de Sacr. cap. 22. quest. 6. num. 2. putet, conferrī, cum Hostia sumpta est, quamvis non sit transmissa; alioquin a grotos Hostiam praefirmitate transmittere non valentes, non accepturos gratiam. Confert autem gratiam, etiam si semel transmissa evomatur, aut si quis sumpta parte Hostiae decedat non sumpta alia parte. Ita Henriquez ubi sup. num. ... p. 2. tract. 6. res. 96.

26. Ceterum Eucharistia non causat gratiam toto tempore, quo est in stomacho, nec toto tempore manducationis, alioqui esset melioris conditionis, communicans sub multis Hostiis, quam sub una, quod est falsum. Ita Cruz part. 2. quest. 4. dub. 1. concl. 2. Contraria sententia nihilominus est probabilis, quam tenet Card. Lugo & alii part. 11. tract. 7. res. 47. Et quamvis Coninch de Sacram. quest. 79. artic. 1. dub. 2. num. 42. concl. 5. doceat, gratiam sacramentalem augeri per accidens, si dum species integrae manent in stomacho, melioretur dispositio communicantis, ut si eliciat interim

Sacra Communicatio confert augmentum gratiae.

Quando parte secunda dicitur, & deglutitur.

Etiā postea evomatur.

At non confert successi, sive toto tempore, quo manet in stomacho.

Unde vitanda superfluo sumendi pure, aut maiores hostias.

plures, & perfectiores actus charitatis: non est tamen dicendum, quod aliquis percipiat maiorem gratiam, quia sumit majores, aut plures Hostias, aut quia diutius hæret in illis digerendis. Unde non est cur aliqui occasionem sumant, ut inter communicandum plures Hostias suscipiant: nam id quoque continget si diutius se ad Communionem disponant. Vide Fagundez *part. 3. lib. 4. cap. 1. nu. 11. par. 3. tract. 6. resolut. 6. §.* Notandum est.

An verò conferat maiore gratiam sub utraque specie, quam sub una tantum? Alique negant. Alii affirmant.

27. Sed an consequatur maiorem gratiam communicans sub duplici specie, quam sub una. Caiet. *in 3. p. quæst. 80. art. 12.* & alii negant; quia uterque Christi Corpus, & Sanguinem æqualiter sumit. Sed Hurtad. *de Euch. disp. 10. diff. 6.* & alii affirmant, quod etiam sentit Clemens VI. *in Bulla ad Regem Angliæ*, an. 1341. dum Angliæ Regi concessit, ut sub utraque specie communicaret. Probatum autem hæc opinio: quia qualibet species ratione sui diversimodè gratiam significat, & confert; ergo unaquæque speciem gratiæ gradū producit; Antecedens probatur, quia species panis significat, & confert gratiam ut satiātem, quia per modum cibi, vinum verò significat, & confert ut refrigerantem per modum potus. Utraque sententia est probabilis. Certum autem est, neminem excepto Sacerdote celebrante, teneri ex iure divino communicare sub utraque specie, ut garrunt Hæretici. Et Ecclesiam iustissimis rationibus talem Communionem laicis interdixisse. *part. 3. tr. 4. resolut. 97. Et part. 5. tract. 13. resolutione 29.*

Sacra Communio per se non remittit peccatum, nec confert primam gratiam. Nisi in duobus casibus per accidens.

28. Petes hic primò. An Eucharistia remittat peccatum mortale, & conferat primam gratiam? Respondeo negativè, per se loquendo. Nam hoc Sacramentum institutum est per modum cibi, qui non conferat vitam, sed conservat. Ita Trident. *sess. 6. cap. 2. Et can. 5.* Potest tamen contingere casus, in quo peccatum mortale remittat, & primam gratiam conferat. Et erit primò si quis post diligentem discussionem non recordatus peccati mortalis quod revera habet, ad hoc Sacramentum saltem contritus ac-

cedat. Secundò, si quis conficiat peccatum mortale, urgente necessitate communicandi, & deficiente Confessario, communicat cum attritione putata contritione. *part. 3. tract. 6. resolut. 98. §. Ex his.*

29. Petes secundò, an possit dari casus, in quo quis communicans nec gratiam consequatur, nec peccatum committat? Et Richardus *in 4. disp. 9. quæst. 2. artic. 2.* negativè respondet. Nam vel is accedit post examen conscientiæ, vel sine illo. Si primò, nullum posuit obicem, & idè gratiam consequetur. Si secundum, indignè communicat, & idè peccat. Sed Suarez *tom. 3. disp. 63. sect. 2.* & Fagundez *part. 3. lib. 4. cap. 2. num. 14.* dicunt, posse contingere. Et casum fore, si quis post diligens conscientiæ examen non recordatus peccati, quod revera habet, sine ullo dolore ad Sacramentum accederet. Is enim non peccabit, quia non tenetur elicere dolorem de peccato, quod non venit in mentem: nec acquiret gratiam, quia habet obicem peccati, si nullum Sacramentum habet vim delendi peccatum mortale absque dolore. *part. 3. tr. 6. resolut. 98.*

30. Adverte hic ex Villalobos *tom. 1. tract. 7. diff. 31. num. 3.* quod si Sacerdos post summptionem Hostiæ cum obice, ante summptionem Calicis contereret, gratiam reciperet; nam talis sumptio esset moraliter distincta. Quod etiam ait contingere, si quis recipiendò duas formulas, ante summptionem secundæ actum contritionis eliceret. *part. 5. tract. 13. resolut. 29. §. Notandum est.*

COMMUNIONIS

Dispositio.

31. ¶ Iniegra ad Communionem dispositio consurgit ex novem requisitis in his duobus versibus contentis.

Lotus discretus, sanus, ieiunus, Et apertus.

Contritus, fassus, mūdus, recteq; paratus.

32. Primò ergo communicans debet esse LOTVS, id est baptizatus. ¶ Soto *in 4. dist. 7. quæst. unie. art. 7. prop. 3.* putavit, debere esse quoq; confirmatum; ita

An verò possit aliquando communicans non consequi gratiam, nec peccatum committeret?

Ambiguum.

Certe Sacerdos, qui sumeret Hostiā in peccato, & statim contereretur, acquireret gratiam per summptionem Calicis.

Communicans debet esse in primis baptizatus. Non autem confirmatus.